

[Ole Bjørn Kraft.]

og Kommunisterne, der var iklædt de graa Bluser, og i mange og lange Tider levede disse Organisationer ved Siden af hinanden, uden at det fra nogen af de Sider, som nu ivrer for denne Lov, nogen Sinde blev fremhævet, at denne Uniformering gav nogen som helst Grund til Frygt, eller at den gav Anledning til politiske Spektakler. Saa kom det Tidspunkt, hvor man fra konservativ Ungdoms Side iførte sig grønne Bluser. Man har heller ikke fra det Tidspunkt nogen som helst Erfaring, der paa nogen Maade taler til Støtte for det ærede Medlems Paastand, som han gaar ud fra er en fra alle Sider erkendt Sag. Men der gik jo kun meget kort Tid, inden Regeringen blev saa forskrækket over de konservative unges grønne Bluser, at man skred til Gennemførelsen af denne Lov.

Kun ved meget faa Lejligheder har den konservative Ungdomsforening her i Byen haft Lejlighed til at vise sig i sin Uniform, og i Virkeligheden kun ved en eneste bestemt Lejlighed i et større Antal, nemlig ved en Parade, der blev afholdt i Hillerød. Ved denne Lejlighed var der med særligt Tog fra socialdemokratisk Side tilført en Del unge Socialdemokrater. Disse unge Socialdemokrater, der altsaa blev ført til Byen for at vise Uniformen dér, demonstrerede i Gaderne, samtidig med at de Konservative demonstrerede i deres Bluser. De to Afdelinger passerede forbi hinanden i hver sine Uniformer, hver med sine Bannere. Der skete overhovedet intet, der fandt ingen Sammenstød Sted, der lød ingen haanlige Tilraab, Politiet havde overhovedet intet at gøre ved denne Lejlighed. Og siden da har der ikke i noget Tilfælde, naar de Konservative er optraadt i deres Bluser og de andre i deres, været noget som helst Sammenstød.

Med andre Ord, den Paastand, som det ærede Medlem gaar ud fra er en erkendt Sag, hviler paa det løsest tænkelige Grundlag. Han har overhovedet ikke nogen som helst reel Kendsgerning at støtte sig til, og jeg finder, det er rimeligt, at dette bliver sagt klart og utvetydigt, for at der ikke skal danne sig en Myte om hele dette Spørgsmaal.

Men ligesom hele den Argumentation, der er ført frem i denne Sag, er i høj Grad uklar, saaledes henstaar der endnu, efter at man har haft Anledning til at debattere den nogen Tid i denne Sal, en lang Række Punkter med Hensyn til Loven, hvor alt hviler i Taage, og hvor det ikke har været muligt for nogen af Lovforslagets For-

svarere at føre nogen som helst Argumentation i Marken for de Synspunkter, de gør sig til Talsmænd for.

Lad mig nævne et Par Stykker. Hvis det er rigtigt, at de politiske Uniformer, hvad jeg altsaa bestrider, virker ophidsende og giver Anledning til Sammenstød, hvorfor virker da ikke ogsaa de røde Faner og de grønne Faner ophidsende? Hvis det er sandt, at de røde Faner og de grønne Faner ikke virker ophidsende, hvorfor er det saa farligt at gaa med Uniform? Man har overhovedet ikke været i Stand til at give nogen Forklaring paa, hvorfor man opretholder Uniformsforbudet, men ikke vil gennemføre Forbud mod Faner og Standarder.

En anden Sag, der er blevet debatteret frem og tilbage under denne Forhandling, er Spørgsmaalet om de frivillige Korps. Det er ikke lykkedes fra Justitsministerens eller det ærede Medlem Hr. Brorens Side at føre nogen som helst Kendsgerning frem, ikke Antydning af Kendsgerning, ikke Antydning af Bevis for, at disse frivillige Korps' Ret til i Uniform at gaa fra deres Øvelser til Universitetet og overvære nogle Undervisningstimer og gaa hjem, paa nogen Maade kan være farlig for nogen eller give Anledning til Spektakler eller overhovedet kan sættes i nogen som helst logisk Forbindelse med det, som er Hensigten med dette Lovforslag, nemlig at gennemføre Forbud mod de politiske Uniformer. Men skønt der ikke er ført et eneste Bevis derfor, og skønt man ikke kan føre Bevis derfor, opretholder denne mægtige Majoritet fra Venstrepartiet og de Radikale til Regeringsbænkene denne Bestemmelse. Hvorfor gør de det? De gør det ikke af saglige Hensyn, de gør det udelukkende paa Grund af snævre indrepolitisk Partivanskeligheder. Det er en Sandhed, som ikke vil kunne modsiges, og som skal siges, inden Forhandlingen angaaende denne Sag slutter.

Der er en anden Uklarhed til Stede, nemlig med Hensyn til hele det nye Afsnit, som Medlemmerne næppe har faaet Tid at læse, fordi det er udformet saa sent, at Forhandlingerne her faktisk begyndte, før man havde haft Lejlighed til at drøfte det i noget Parti. Det nye Afsnit gaar ud paa, at Børn under 16 Aar, der er Medlemmer af Idrætsforeninger og lignende Sammenslutninger, har Lov til at bære deres Uniformer, og disse kan tillige bæres af Lederne. Det er ikke let at sige, hvor omfattende denne Bestemmelse er, men jeg vil dog gerne for at vise, at ogsaa her hersker der stor Uklarhed, have Lov til at opkaste det Spørgsmaal: Gælder